

mands personale i Hæren. I det Udkast til en ny Hærorfning, der blev forelagt Forsvarscommissionen, var der derfor foreslaaet fastsat bestemte Aldersgrændser for Tjenestetiden i de forskjellige Befalingsmandsklasser. Commissionen har ikke alene optaget dette Forslag, men tillige meent at burde udvide dette ved ogsaa at foreslaae tilsvarende Aldersgrændser indførte som Betingelse for Forfremmelse fra den ene Klasse til den anden, dog saaledes, at Enhver, der har opnaaet den sidstnævnte Aldersgrændse, har Ret til at forlange sin Afsted med Pension. Dette Forslag synes meget hensigtsmæssigt, og i nærværende Lovudkast § 131—132 vil der derfor ogsaa findes foresat det samme Forslag som i Commissionsbetænkningens § 151—152. Dog har man anseet det billigt at tilføie, at Afstedigelseserne først finde Sted i Løbet af 3 Maanedes, efterat den fastsatte Aldersgrændse er naaet.

Forat de i det Foregaaende omhandlede Valgforfremmelser, der ifølge nærværende Lovudkast ere foreslaaet indførte, virkelig skulle kunne stifte den tilfugtede Nytte for Hæren, er det af største Vigtighed, at de Grundregler, hvorefter det hele Forhold ordnes, ere affattede saaledes, at de ikke alene virkelig fremdrage de fortrinlig Dyrktige, og kun disse, men at de tillige strax fremkalde i den hele Befalingsmandsklasse en almindelig Bevidsthed og tryk Overbeviisning om, at der intet Spillerum er overladt Partifsheden og Uretfærdigheden, men at Hensynet til Tjenestens Løve vil og maa blive det Generaadende.

Det kan maaskee synes tvivlsomt, om der i det Hele taget er tilstrækkelig Grund til at søge Lovbestemmelse for Andet end det Forholdstal, efter hvilket Forfremmelserne skulle finde Sted deels ved Valg, deels efter Aldersorden, saa at Affattelsen af de nærmere Bestemmelser iøvrigt overdrages til Administrationen. For Individierne vil det imidlertid være meest betryggende, at i det Mindste Grundreglerne fastfattes ved Lov, og man har derfor i nærværende Udkast (§ 127—130) foresat Forslag om Indførelse og Anvendelse af Forfremmelseslister. Ministeriet har

paa dette Punkt ikke ganske kunnet være enig med Forsvarscommissionen. Ifølge dens Forslag skal der nemlig aarlig udfærdiges saavel en Række Vidnesbyrd som en Række Lister over de forskjellige Befalingsmand, der have Udgang til Forfremmelse, og disse Vidnesbyrd og Forfremmelseslister skulle affattes, tildeels efter Fleertalsbeslutning, af Commissioner, der sammensættes deels af Bataillonschefen og Compagnicheferne, deels af Brigadeforskeren og Bataillonscheferne, deels endelig af Generalinspektøren og Brigadeforskerne paa den i Commissionsudkastet § 147—149 nærmere foreskrevne Maade. Dette Forhold har Ministeriet ikke kunnet finde heldigt. Det er ganske vist hævet over enhver Tvivl, at Commissioner kunne være fortrinlig egnede til at fremkalde en alsidig Drøftelse af en Sag; men dette Middel vil netop derfor ogsaa efter al Sandsynlighed blive benyttet, selv uden at det ligefrem befales, idet f. Ex. ingen Bataillonschef vistnok vil indsende Forfremmelseslister over det Compagnicheferne underlagte Personale uden forud at have indhentet Oplysninger fra disse. Til derimod at tage en bindende Beslutning synes Commissioner i det Hele taget mindre fyldestgørende, fordi det virkelige Ansvar for Beslutningens Rigtighed ifølge Forholdets Natur ikke her kommer til at hvile stærkt paa nogen Enkelt. Desuden maa det i Tilfælde som det, hvorom der her er Tale, ansees for langt lettere for den Enkelte at opfylde den ham paahvilende Forpligtelse til at give en fuldstændig begrundet Udtalelse over de paagældende Forhold i en confidentiel, tjenstlig Skrivelse til den Foresatte end under mundtlige Commissionsforhandlinger, der dog ikke let kunne undgaae, ofte i en mere eller mindre forvansket Form, at blive bekendte paa Steder, for hvilke de ikke ere bestemte.

Ledet af disse Betragtninger har man anseet det rigtigere at lade Affattelsen af Forfremmelseslisterne udelukkende henlægges til Cheferne for de enkelte Over- og Underafdelinger, og der har saaledes ikke været tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen særlig Afskillelse imellem Vidnesbyrd og Forfremmelses-